

SETMANARI CASTELLARENC

ANY I :: NUM. 14
2 de juny de 1933

Redacció i Administració:
Puig de la Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

El judici històric

Als governants, als polítics, a tots els que intervenen directament o indirecta en el comandament d'una nació, els hi és indispensable el coneixement de la Història. No diem únicament de la Història particular del propi país, sinó àdhuc la dels altres. I aquesta necessitat la trobem sobradament justificada la per dues raons.

Primerament, seria impossible recórrer en l'obra de portar un poble vers la seva prosperitat, desconecent el governant l'origen i les vicissituds d'aquell poble, els esculls amb què fracassaren els altres, ignorant la causa de l'estat actual de la societat. I tot això explica la Història, que antigament ja era anomenada mestra de la vida.

I en segon lloc, però no menys important, és el coneixement de la Història per saber la crítica, el judici que fa el mateix poble dels fets que ella refereix, la qual cosa dona al governant el sentit de la responsabilitat, puix que els seus actes seran així mateix, jutjats pel poble. La manca de responsabilitat, que vol dir, manca de seny, prudència i bon sentit per orientar, encaminar i governar el poble, ha decidit les més transcendents decadències.

La Història és implacable en el seu judici. Catalunya ha sofert de fa molts anys, el pes feixuc dels governs centralistes formats per polítics mancats del sentit de la responsabilitat. I avui veiem com els fets demostren el greu error d'aquells homes funestos per a Espanya, que oblidant per complet la Història del poble català, intentaren dominar-lo per la força. Felip V després de vèncer per les armes el poble de Barcelona, féu desaparèixer el furs i Constitucions de Catalunya, prescindí de les seves Institucions i volgué demostrar el seu despòtic domini aixecant la fortalesa militar de la Ciutadella. I ara, al cap de doscents anys, aquell mateix palau que ell havia aixecat per oprobí de Catalunya, és convertit en palau de les Corts Catalanes.

I més encara; el Parlament català acaba de votar la llei orgànica interior de Catalunya, la nostra Constitució. I prescindint nosaltres del seu contingut per la nostra qualitat apolítica, manifestem la nostra satisfacció d'haver pogut veure el moment que el nostre poble recobra la seva llibertat inicial, donant-se ell mateix la llei per la qual ha de regir-se. És clar que aquest goig es veu entelat encara per la mesquinesa del nostre Estatut exterior, al qual s'ha hagut de supeditar la nostra Constitució interior. Però el fet de què el poble català assenti la base de la seva sobirania fent la seva primera llei, ens omple el cor d'esperança perquè estan obertes les portes a totes les llibertats.

Ara som nosaltres, tots els catalans, que necessitem el sentit de la responsabilitat per arribar a assolir aquella Catalunya rica i plena que el primer borbó volia soterrar. A ell la Història ja l'ha jutjat.

VIDA MUNICIPAL

SESSIO

Dia 31 de maig de 1933.—Reunit el Consistori municipal sota la presidència del Batlle Sr. Antoni Tort, comença la sessió amb la lectura de la darrera sessió que es aprovada.

Es dona compte de les disposicions publicades en el Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya i Gazeta de Madrid, així com de la correspondència oficial rebuda durant la setmana; s'acorda donar-se per assabentats d'un comunicat d'Ignasi Valls.

Agrair a l'Empresa de l'Excelsior Cinema, l'atenció de convidar la Corpora-

ció a la inauguració del local suara reformat.

Assabentar-se d'un comunicat de l'Administrador de Rendes Públiques trament les propostes de senyals externs i coeficients aplicables al municipi als efectes de la contribució general sobre la renda, les quals propostes seran fixades al públic per un termini de quinze dies, perquè puguin presentar-se les reclamacions que creguin convenient tots els afectes.

Assabentar-se de la relació de serveis prestats pels empleats municipals referents a Policia de subsistències.

Foren repassades i aprovades les següents relacions: Jornals per obres a la

claveguera, 297'10 ptes.; Jornals dels empleats Soley i Umbert, 98 ptes.; Jornals de l'empleat Guarro, 49 ptes.

Aprovar les relacions de bestiar sacrificat a l'escorxador municipal des del 20 al 26 del mes actual que importen; 445'54 ptes. la de bous i 361'10 ptes la de porcs.

S'aproven els aegüents dictàmens de la Comissió de Foment: Concedint permís a Pere Rifer per a construir la voravia de la casa núm. 5 del carrer Sant Miquel i fer la de la mateixa finca en el troç que termeneja amb la plaça vella i obrir-hi un portal. A Ramon Prat Iglésias, per desguassar a la claveguera i a Josep Oliver, per a fer la voravia i cobrir la cuneta a tot el llarc de la seva finca que termeneja amb la carretera de Sabadell a Prats de Llusanès.

S'acorda també que, tenint en compte que la setmana entrant començaran a construir-se els edificis escoles, adreçar un comunicat a la Telefònica per tal que desplaci els pals existents en el terreny on han d'alçar-se els edificis.

Són nomenats per formar part de la Comissió de Festes per a la Festa Major d'enguany, els Regidors Srs. Arderius, Rocavert, Roca i l'Alcalde Sr. Tort.

A proposta de la presidència i, com a contestació a un escrit tramès per l'Administrador principal de Correus, s'acorda fer constar en acta la satisfacció d'aquesta Corporació per les gestions personals que ha portat a cap prop de la Direcció General i que han fet possible el restabliment de l'antic horari de repartiment de la correspondència, que de no haver mitjançat el seu particular interès en la resolució d'aquest assumpte, difícilment s'hauria normalitzat amb tanta rapidesa.

SERVEIS D'INSPECCIÓ SANITÀRIA D'ALIMENTS

Pel personal encarregat, ha estat verificada la graduació de densitat de la llet que és destinada al consum públic, donant el resultat següent:

De cabra: Pau Tubau, 30 graus; Eugeni Novella, 30; Joan Llorach, 27.

De vaca: Josep Jordà, 31 graus; Pere Rifer, 31; Esteve Valls, 30; Joan Escudé, 30; Benet Juliana, 30; Marcel·l Ubach 30; Lluís Sans, 28; Joan Bruguera, 28 Joan Casajoana 28.

SUBSCRIVIU-VOS A «LA FARGA»

La inconseqüència

Certament és aquesta una de les tares més remarcables dels polítics actuals. No vull pas dir que sigui patrimoni únic dels nostres temps, perquè tant abans com ara, la inconseqüència ha estat l'aliada dels desaprofissos i d'aquests no n'han mancat mai. Però, en els moments actuals i a la nostra terra principalment, que ha sofert la violència de les campanyes electorals, en les quals els polítics revolucionaris ahir i ministerials avui prometien «el oro y el moro», com vulgarment es diu, satisfent i exagerant la mesura de les ansies ambiciosos de les classes necessitades i àdhuc aliant-se amb les agrupacions sindicalistes, les de «la acción directa», per obtenir més fàcilment el triomf; palpem ara l'exemple més viu dels estralls que està causant aquesta malaltia de la inconseqüència.

Per obtenir la representació del poble es necessitava la seva confiança i com que aquesta no hi era, puix que a molts se'ls desconecia, van apel·lar a l'exaltament de les passions i per aquest camí el triomf era segur. Però, ha arribat el moment de posar en pràctica aquelles promeses i els revolucionaris d'ahir s'han trobat amb les mans lligades, no per compromisos, si no pels mateixos instruments de govern. I una darrera l'altra han vingut les desil·lusions d'aquells que esperaven el paradís somniat i han succeït escenes com la de l'última vaga general, en què el mateix partit governant feia fracassar als seus aliats d'ahir que volien aconseguir el

que els hi havien promès; escenes que de no ésser tràgiques pel bé de la nostra terra, serien còmiques.

I encara podem alegrar-nos d'aquesta inconseqüència —deixant de banda escrúpols d'honor polític—, perquè priva de majors mals i és, com si diguéssim, una propaganda pels que no són dels seus: i a fi de comptes és una demostració de que el seny s'ha imposat.

Però hi ha una altra mena d'inconseqüència i és aquella que arriba fins a prescindir de l'essència dels seus mateixos ideals, actuant d'una manera ambigua. I aquesta, val a dirho, no és patrimoni d'esquerrers ni de dretes, perquè ho és d'aquells homes que no són res. És aquella política que ho sacrifica tot al benestar material —moltes vegades aparent—, abundància de treball, de pau, prescindint de l'ordre moral; és la més reprovable perquè compromet a uns i altres en benefici de cap d'ells. I el remei d'aquesta malaltia està en aquella classificació que propugnava l'articulista d'aquesta mateixa secció en el número dotze

Com he dit, no és pas d'ara que existeix la política de la inconseqüència, sempre ho hem vist que hi ha hagut homes que s'han guanyat l'acta de diputat promettent un pont o una carretera que no s'han fet i d'altres que han pagat una reixa d'església i han aixecat una escola laica.

JOSAFAT

El «timo» de les «misses»

Aquest truc tan conegut i comentat en tot temps, ha adquirit relleu aquests dies amb motiu de la vinguda a Espanya de totes les «misses» representants de diverses nacions europees, en el ram de la bellesa física femenina.

Tal mena de concursos són, entre moltes coses, detestables, un «timo» amb totes les de la llei, perquè no podem pas admetre seriosament que la senyoreta elegida sigui, com diuen pomposament, la més bella d'Espanya, d'Europa, de l'univers!, perquè tots coneixerem dones que les igualen i fins les superen. Seria, a tot estirar, la més formosa de les que s'hauran presentat, que no es pas ben bé el mateix i encara podríem molt ben suposar influències al fall, totalment alienes al sentit de la bellesa.

Jo comprenc molt bé els concursos de bestiar perquè porten una finalitat pràctica definida en una clàusula o condició que diu, si fa o no fa, així:—El propietari

de l'exemplar premiat s'obliga a deixar-lo per un termini de tant temps en disposició de fomentar la cria entre els animals seleccionats, per tal de millorar la producció i purificar la raça.—Com que de concursos de mascles no s'en fan i de passada, entre humans no s'accepta perquè està en pugna amb els prejudicis o sentits particulars que posseïm els racionals, els concursos de bellesa queden reduïts a satisfer, una vegada més, la vanitat humana que es manifesta plenament no sols entre les concursants, sinó també, en la cara de satisfacció que posen els quatre senyors «d'importància» que es fan fotografiar radiants, entre unes noies que frueixen la fugissera glòria d'un títol d'importància molt relativa.

I quan aquests concursos es concreten a designar la «reina» de les mecanògrafes, de les modistes o d'un altre ram qualsevol de les activitats humanes, és quan cauen de ple en una injustícia ma-

nifesta, perquè jo he tingut ocasió de conèixer i tractar personalment una d'aquestes «notabilitats» i us puc ben assegurar de què el saber queda anul·lat per donar pas a la suficiència física que resté a veure amb les aptituds professionals; lògicament és preferible entronitzar una persona intel·ligent, bona o activa, que no formosa i aquests concursos són l'antítesis d'aquesta lògica que hauria de predominar.

Una de les coses que més em costa de comprendre, és que gent de lletres que formen periòdics i revistes destinades a il·lustrar el gros públic, caiguin en la feblesa de donar tanta importància a aquestes deliciosos personetes que, si són de bon veure, no poden judicar encertadament en les enquestes múltiples i diverses que s'obren perquè contestin si una ciutat és bella, quin concepte els mereix una nació o què opinen de les noves orientacions socials. Voler-nos fer empassar que això és interessant, constitueix un «timo» descarat que no podem admetre ni deixar passar sense protestes, puix que els mateixos que ens ho presenten estan plenament convençuts de la seva inutilitat.

Els concursos de bellesa, tal com es desenrotllen, poden conceptuar-se com una mena de tracte de blanques modernitzada. Des de l'organitzador que les exhibeix amb trajo de bany fent pagar una entrada al curiós, fins al comerciant oportunista que les fa servir de reclam per als seus productes (productes destinats sempre a fer de la bellesa un perfecte engany), exploten a la llum del dia la popularitat fàcil, adquirida a força de propaganda per una bellesa passatgera de la que no en quedarà altre record que unes fotografies estudiades i quatre títols d'impremta convencionals i la tristesa de constatar quan debil i voluble és la criatura humana.

No devem, però, ésser severs amb els organitzadors; hem d'aplicar la mateixa sentència que espontàniament manifestem, aplicariem als enganyats per l'autèntic «timo de les misses»: Un elogi al que ha sabut presentar amb tanta traça l'enganyifa, una felicitació al que s'ha beneficiat del seu treball i despreci absolut a l'«eixerit» que s'ha deixat enredar de la manera més innocent.

LLUÍS MONTAGUT

Notes de la Redacció:

1.ª La Redacció no es fa solidària dels articles d'aquesta secció; d'ells en seran únicament responsables llurs autors.

2.ª Els originals no seran retornats i hauran d'anar signats. Podrà usar-se a la seva publicació d'inicials o pseudònim, prèvia advertència en l'original.

CASTELLARENCS!!
ANUNCIEU A «LA FARGA»

E S P O R T S

Futbol

CASTELLAR —1—
MOLLET (reserva) —0—

L'onze molletenc, tement sens dubte que el reprovable espectacle que presenciàrem al seu camp, quan la primera tanda del torneig, es repetís al camp local cas de guanyar el partit, vingué, pel que poguérem veure, disposat a defensar-se i prou. I bé; tot i que lamentem que emprés aquesta tàctica, per tal com ultra no creure prou justificada la seva temença, no ens permeté de presenciar una partida que esperàvem havia de resultar força competida i brillant, cal que lloem la seva esportivitat. Preferim infinitament això que no pas el que féu el Cardedeu.

La circumstància que hem apuntat dona lloc a què fós el Castellar qui portés sempre la iniciativa del joc i es convertís, consegüentment, en l'amo absolut de la situació unes tres quartes parts ben bé dels 90 minuts de lluita. Si el resultat no guarda rel·lació amb el domini que exercí, cal atribuir-ho per una banda a la poca eficàcia de la seva davantera i, per altra, a l'excel·lent actuació del porter del club visitant. Com no podia ésser altrament —car un equip que surti al camp només per, com vulgarment es diu, aguantar el xàfec i un altre podriem dir sense línia d'atac, no poden pas oferir res de bó— el joc fou de pobre qualitat i si no hagués estat perquè les repetides ocasions de perill que es creaven davant el marc foraster i les possibilitats de veure'l perforat, aguantaren l'interès dels espectadors, l'ensopiment hauria estat general.

L'únic punt que es marcà fou aconseguit quan mancaven dos minuts escassos per finalitzar el partit i en fou autor Palà en empalmar amb un xut formidable una bella centrada de Torrents. El gol pel que tingué d'inesperat i per ésser d'excel·lent factura provocà un gran entusiasme entre el públic i féu que tanmateix sortíssim satisfets del camp.

El Castellar arrencarà a: Umbert, Serra P., Serra J., Sanmiquel, Torres, Vila, Torrents, Fabregat, Palà, Fernández i Crespo.

Umbert hagué d'intervenir poc, però sempre ho féu amb seguretat i decisió. La defensa estigué regular, si bé J. Serra superà el seu company. De la ratlla mitja sobressortí Sanmiquel; Torres i Vila compliren. Palà fou el més encertat de la davantera; Torrents i Crespo començaren no gaire bé, però al segon temps es posaren a to; els dos interiors molt desgraciats; Creiem que quan estigui en disposició de poder tornar a jugar Montserrat cal tornar a posar Sanmiquel al lloc d'interior dret o esquerra.

L'arbitratge, bé.

Rectifiquem amb satisfacció una notícia que donàrem la setmana passada. Sanmiquel continuarà jugant amb el Castellar. S'ha desdit d'ingressar a l'Atletic. Cal celebrar-ho.

J. B.

NOTICIARI

NAIXEMENTS

Joan Tordera Circuns, fill de Joan i de Conçol i Teresa Prat Artigas, filla de Medí i de Florència.

La nostra més sincera enhorabona als pares i llurs famílies.

CONFLICTE ARRANJAT

Ens assabentem que dintre els primers dies del corrent mes serà normalitzat l'horari de la repartició de la correspon-

Mares!

Per calçar els vostres fills aneu a la casa

Joan Sabaté

Paseig 95

on hi trobareu un grandíols assortit de sabates a preus

REGALATS

Obrers!

COMPREU

Calçats Tractor

si voleu anar calçats còmodament i econòmic.

-- Concessionaris per a Castellar --

Torras i Parés

PUIG DE LA CREU, 9.

dència i fins i tot podria ésser que el correu arribés més de jorn que no pas abans, atinent les justificades peticions dels diferents Ajuntaments afectats i havent estat resolt per la Direcció General de Correus.

Celebrem que les gestions iniciades pel nostre Ajuntament hagin assolit un resultat tan satisfactori.

FESTIVAL OCELLISTA

Com anys anteriors la «Societat Ocellista Castellarenca» celebrarà diumenge vinent al Cafè «La Rabassada» la seva festa tradicional.

UN PREMI

Ha obtingut als Jocs Florals de Lleida, el segon accésit a la Viola d'or, el nostre amic i col·laborador, senyor Amat Gosalbes.

INAUGURACIÓ

Acabades les obres de reforma total de l'Excelsior Cinema, el proper dissabte a la nit serà inaugurat l'esmentat local de cinema.

MATRIMONI

Dissabte passat contraguieren matrimonial enllaç els veïns Esteve Batlle Solernou i Maria Casablanques Farnés.

Els desitgem tota mena de felicitats i una inacabable lluna de mel.

MOVIMENT DE POBLACIÓ

Durant el prop-passat mes de maig es registraren els següents naixements: Jo-

ANIS DEL TÁUP
EXPORTACIÓ A TOTS ELS PAÏSOS

CINE SONOR ATENEU

FESTES DE PASQUA

Extraordinari Programa Sonor

Presentació del grandios film de la Paramount
CANTAT I PARLAT EN CASTELLA
interpretat magistralment pels coneguts artistes

Enriqueta
Serrano

Manuel
Russell

La Pura Verdad

La comèdia dramàtica de la casa FOX, creació de
SALLI O'NEIL - FRANK ALBERTSON

La Huerfanita

Acabará el programa amb una Alfombra Mágica
i una cinta de ninots «Paramount»

sep Datsira Galí, Lurdes Miralles Brossa,
Joan Serra Salomó, Montserrat Ferrer
Salbadó, Josepa Verdager Germà, Pere
Ventura Fornós, Joan Tordera Circuns, i
Teresa Prat Artigas; total, 8.

Casaments: Joan Lloret Pelachs, amb
Maria Boadella Bastons, Josep Fité Ven-
tura amb Antònia Antonell Vilaresau i
Esteve Batlle Solernou amb Maria Casa-
blancas Farnés; total 3.

Defuncions: Marc Datsira Coret i Es-
teve Castañer Basas; total 2.

DEFUNCIONS

Marc Datsira Coret i Esteve Castañer
Basas. El nostre més sentitcondol als seus
familiars.

PLANS DE CASAMENT

A la taula d'edictes de la Casa Consis-
torial trobem fixats els següents plans de
casament: Pere Ventura Miró amb Josepa
Torres Llobet i Domènec Calvó Mas amb
Antònia Serra Prat.

ESTANC de torn per a diumenge,
Passeig, 21
FARMACIA de torn per a diumenge,
Torres, 1

**Ribera,
impressor**

CARRER PUIG DE LA CREU, 3

Excelsior Cinema

FESTES DE PASQUA

Amb motiu de la seva reobertura, es
projectarà el següent

Programa

L'emocionant superproducció «Uni-
versal» basada en la gran novel·la de
Tolstoy, totalment parlat en castellà

Resurrección

Interpretat per LUPE VELEZ,
LLUIS ALONSO, MIQUEL FAUST
ROCHA i SOLETAT GIMENEZ

La excel·lent opereta de gran alegria

La divertidíssima pel·lícula còmica
En cada puerto...

un terror

Amb la presentació dels grans còmics

— Stan Laurel i Oliver Hardy —

Preus i hores de costum

Sindicat Agrícola Armonia

SECCIÓ CORAL ARMONIA DEL VALLÉS

— DIUMENGE, dia 4 de Juny. — Tarda a les 5'30. —

Gran Succés Artístic Teatral

Presentació de la gran COMPANYIA de COMÈDIA

procedent del Teatre Espanyol de Barcelona

baix la direcció del primer actor

Alexandre Nolla

Posant en escena la comèdia en 4 actes, de G. A. Mantua:

Un milionari del Puxet

o la vestidura no fa la cosa

Grandios conjunt de tota la COMPANYIA.

A. E. CASTELLAR F. C.

DIUMENGE, DIA 4 DE JUNY TARDA A LES 4'33

Interessantíssim partit de futbol entre els primers equips:

GANGSTER'S C. D. CASTELLAR F. C.

El Castellar presentarà el següent equip:

Umbert, Serra I., Serra P., Sanmiquel, Torras, Vila
Torrens, Fabregat, Ricardo, Palà i Crespo. Suplent: Borrell

DILLUNS, A LES 11 DEL MATI:

Penya Molí Busquets - Penya Unics

Tarda a les 4'30:

PENYA ESTRELLA - W. C. T. K. JOC ALT

Mary **GLORY**
Romé **LEEBYRE**
ELOELLE
en

**MONSIEUR
MADAME
Y BIBI**
SELECCIONES
FILMOFONO